

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.3/2025/12. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2025. évi március hó 25. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A másodfokú bíróság a kábítószer-kereskedelem büntette miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.22/2024/30. számú ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe Terhelt1 vádlott vonatkozásában a 2024. évi október hó 3. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Zalaegerszegi Törvényszék a 2024. október 3-án kihirdetett 3.B.22/2024/30. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette miatt, mint különös visszaesőt 9 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg, mellyel kapcsolatban akként határozott, hogy a vádlott e büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az előzetes fogvatartásban, valamint a bűnügyi felügyeletben töltött időt. A Nagykanizsai Járásbíróság 7.B.142/2018/13. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés végrehajtása során engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette. A vádlottal szemben 413.500 forint összegre vagyoneklobzást rendelt el. Rendelkezett továbbá az ügyben lefoglalt

bűnjelekről, valamint az alapeljárás és a megismételt eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

[2]

II.

[3]

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott a bűncselekmény téves minősítése miatt a büntetés enyhítése végett, míg védője a tényállás téves megállapítása miatt, elsősorban a bűncselekmény eltérő minősítése és enyhítés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében fellebbezett.

[4]

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, valamint a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a bünteteskiszabási tényezők kisebb pontosítása mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

[5]

A védő a nyilvános ülésen a jogorvoslati nyilatkozatával megegyező tartalommal szólalt fel; eszerint a bűncselekmény Btk. 178. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklása büntettekénti minősítését és a büntetés enyhítését, míg ennek hiányában másodlagosan a joghátrány enyhítését indítványozta.

[6]

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság számos eljárási szabályt sértett, végig neki kellett az ártatlanságát bizonyítania, az elsőfokú bíróság tetszőlegesen válogatott a bizonyítékok közül. Erre figyelemmel a tényállás módosítását és a bűncselekmény eltérő minősítését, valamint lényegesen enyhébb büntetés kiszabását kérte.

[7]

III.

[8]

A másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással bírálta felül, mely a Be. 590. § (2) bekezdése értelmében kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve – a Be. 590. § (7) bekezdése szerint hivatalból – az egyszerűsített felülbírálat körébe tartozó kérdésekre is.

[9]

Ennek során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 592. § (2) bekezdésének a) és c) pontjaiban írt okokból részben megalapozatlannak találta; az kismértékben hiányos és ellentétes a rendelkezésre álló iratok tartalmával. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján – figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjára is – a tényállást az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

[10]

Az ítélet [5] pontjában írt elítélés feltüntetését mellőzi.

[11]

Kiegészíti a tényállás személyi részét azzal, hogy Terhelt1 vádlottat – a vádiratban terhére rótt bűncselekmény elkövetése után – a Nagykanizsai Járásbíróság a 2023. évi december hó 11. napján jogerőre emelkedett 3.B.498/2023/3. számú büntető végzésével a 2022. november 1-

30. között megvalósított hulladékgazdálkodás rendje megsértésének büntette miatt 100.000 forint pénzbüntetésre ítélte.

- [12] Az ítélet [15] pontjában írt 0,6 gramm amfetamin-bázis a csekély mennyiség felső határának 120%-a és a jelentős mennyiség alsó határának legalább 6%-a, míg a 0,06 gramm totál-THC a csekély mennyiség felső határának 1%-a és a jelentős mennyiség alsó határának legalább 0,05%-a. A vádlott által tanú4 részére 2020. március 17. napja előtt értékesített kábítószernek tiszta hatóanyag-tartalma ekként összesen a csekély mennyiség felső határát meghaladja, annak legalább 121%-a, míg a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el, annak legalább 6,05%-a.
- [13] Az ítélet [23] pontjában írtakat akként pontosítja, hogy a 64 gramm amfetaminbázis a jelentős mennyiség alsó határának legalább 640%-a, a 156,8 gramm MDMA-bázis a jelentős mennyiség alsó határának 784%-a, míg a 17,7 gramm totál-THC a jelentős mennyiség alsó határának 14,75%-a. Mellőzi továbbá a kábítószer különösen jelentős mennyiségére való utalást.
- [14] A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás immár mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben meghatározott hibáktól és hiányosságoktól; az teljeskörűen felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, az a vádlott tagadásával szembenálló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.
- [15] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott ún. abszolút, illetve a Be. 609. §-ában nevesített kihatással bíró, ún. relatív eljárási szabálysértést, mely az ítélete érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna; ítéletét ekként nem kellett hatályon kívül helyezni.

[16] **IV.**

- [17] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárást a büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek megfelelően, a szükséges bizonyítás foganatosításával folytatta le. Az ekként beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is a logika szabályainak megfelelően értékelve állapította meg a tényállást. A bizonyítékokat értékelő tevékenységével a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, így azt megismételni nem kívánja, a bejelentett jogorvoslati kérelmek tartalmára figyelemmel csupán az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek.
- [18] A védő a bűncselekmény minősítésének vitatásán keresztül lényegében a tényállás megállapítását támadta azzal, hogy a vádlott nem kereskedett a kábítószerrel, azt csupán tartotta. Ennek során annak a meggyőződésének adott hangot, hogy az ügyben kihallgatott egyes személyek vallomásaival kapcsolatban – és ekként a szavahihetőségük kapcsán – észszerű kétely merült fel. Hangsúlyozta e körben, hogy tanú4 tanú kifejezetten a felelősséget áthárító nyilatkozatot tett. Emellett kiemelte, hogy álláspontja szerint nincs olyan objektív bizonyíték, melyre figyelemmel e tanúvallomásokot el lehetne fogadni. Erre tekintettel azonban kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a vádlott a kábítószerrel kereskedett volna, önmagában pedig a kábítószer mennyisége erre nem adhat alapot.
- [19] A másodfokú bíróság azonban nem értett egyet a fenti védői állásponttal; azt annyiban osztotta csupán, hogy a tanúk vallomásaival kapcsolatban valóban észszerű kételyek merülhettek fel. Hangsúlyozandó azonban, hogy Terhelt1 vádlott is folyamatosan változtatta a védekezését a büntetőeljárás során, mellyel kapcsolatban elfogadható magyarázatot nem

tudott adni. Így a szavahihetőség vizsgálata nemcsak a tanúk vallomására, de a vádlotti védekezésre is kiterjedt.

- [20] Általánosságban elmondható, hogy az elsőfokú bíróság csak abban a körben fogadta el mind a tanúk, mind pedig a vádlott állításait, melyet más objektív adatok alátámasztottak. Ez pedig megfelel a mindenkor ítélezési gyakorlatnak, mely szerint a bizonyítékok bíróság által történt értékelésének megszokott módja az, hogy a bíróság a vallomás egyes – általában más bizonyítékokkal is megerősített – részeit fogadja el irányadónak a történeti tényállás megállapítása során, míg a vallomásnak olyan részeit, amelyek más bizonyítékokkal ellentétesek, figyelmen kívül hagyja (*BH 1998.418.*).
- [21] E körben kiemelendő, hogy tanú4 tanú részéről a felelősséget áthárító magatartás nem állapítható meg. Egyrészt a lefoglalt és a vele szemben a vád tárgyává tett kábítószer mennyiségénél jóval nagyobb mennyiség megvásárlásáról tett nyilatkozatot a terhelti vallomásában, másrészt pedig ezzel nemcsak a vádlottat, hanem saját magát is bűncselekmény elkövetésével vádolta. E vallomásának hitelt érdemlőségét pedig a Zalaegerszegi Járásbíróság 6.B.230/2020/9. számú ítéletének tényállása megerősítette.
- [22] tanú1 tanú vallomásának mikénti megítélése képezte a bizonyítékok értékelésének legnehezebb részét; e tanú különböző nyilatkozatai alapján mind Fehér Szabolccsal, mind pedig a nyomozás során a hatóság részéről eljáró tanú5 tanúval szemben büntetőeljárás indult, melyeket utóbb minden esetben *bizonyítottság hiányában* megszüntettek. A fenti következetes jogelv érvényesülése folytán mégis helyesen fogadta el az elsőfokú bíróság tanú1 nyilatkozatai közül azt, mely szerint a vádlott a részére kábítószer értékesített.
- [23] E körben a tanú1 tanú vallomását támasztotta alá a vádlott és közte lezajlott üzenetváltás tartalma is, mely a szavahihetőségét annyiban megerősítette, hogy abban döntően a kutya egészségi állapotáról volt szó. Másrészt mind tanú2 tanúnak, mind pedig tanú5 tanúnak ugyanaz az ügyvéd, egyéb érdekelt8 látta el a védelmét a velük szemben indult büntetőeljárásban, mely azt támasztotta alá, hogy tanú1 tanú a vádlottnál tett látogatása alkalmával nem kábítószer adott át a vádlottnak, hanem az akkori élettársa, tanú2 büntetőügyével kapcsolatban a védő személyére kért tanácsot a vádlottól.
- [24] A másodfokú bíróság kiemelkedő jelentőséget tulajdonított annak a fémdoboznak, mely a terhelti hivatkozás szerint azokat a kábítószereseket és egyéb dolgokat tartalmazta, melyet tanú1 adott át a vádlottnak. A doboz mérete alapján kétséget kizáróan az állapítható meg, hogy a vádlottnál lefoglalt kábítószeresek és egyéb, kábítószerrel szennyezett tárgyak nem férnek el ebben a tárolóeszközben. Emellett pedig tanú2 vallomása is megcáfolta a vádlotti védekezést abban a tekintetben, hogy a vele szemben indult büntetőeljárásban foganatosított kutatás alkalmával – melynek során az összes kábítószer lefoglalták tőle – nem maradt a birtokában olyan tiltott anyag, melyet tanú1 tanú később átadhatott volna a vádlottnak megőrzésre.
- [25] A vádlott egyébként nem tudott elfogadható magyarázatot adni arra sem, hogy miért nem egy helyen tárolta a tanú1ól kapott kábítószereseket, illetve, hogy miért vett át olyan személytől kábítószereseket, akinek nem tartozik, tudva, hogy kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának hatálya alatt áll.
- [26] A fenti tanúvallomások, valamint az ezeket alátámasztó objektív bizonyítékok tehát minden kétséget kizáróan megcáfolták az egyébként életszerűtlen vádlotti védekezést abban a tekintetben, hogy a kábítószerrel nem kereskedett, csupán azt – szívességből – magánál tartotta.
- [27] Mindezek alapján helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor tanú1 és tanú2 tanúk vallomását fogadta el a vádlott védekezésével szemben és helytállóan állapította meg, hogy a vádlott nemcsak tartotta, de értékesítette is a kábítószereseket. Az elsőfokú bíróság által

megállapított tényállás a kábítószer értékesítésére vonatkozó részében ezért minden tekintetben megalapozott volt.

- [28] Következésképpen az eltérő tényállás megállapítását célzó fellebbezések nem vezettek eredményre.
- [29] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mégis több tekintetben helyesbítésre, illetve kiegészítésre szorult.
- [30] Mindenekelőtt a Btk. 97. § (2) bekezdése értelmében a büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig, ezt követően hátrányos jogkövetkezmény az elítélés miatt már nem állapítható meg az elítélttel szemben. Kivételt ez alól mindössze a visszaesés és az ahhoz fűződő hátrányos jogkövetkezmények képezhetnek. Erre figyelemmel azonban a vádlott esetében az ítélet [5] pontjából mellőzni kellett a Nagykanizsai Városi Bíróság ítéletét, hiszen az a visszaesés szempontjából nem volt releváns, és a jogerős elbíráláskor már nem szerepelt a vádlott erkölcsi bizonyítványában. Ugyanakkor az erkölcsi bizonyítványból az is megállapítható volt, hogy a vádlottal szemben egy újabb jogerős elítélés született a jelen eljárásban szabadlábon történő védekezésének ideje alatt elkövetett bűncselekmény miatt, melyet szintén fel kellett tüntetni az ítélet személyi részében. Ezt a másodfokú bíróság pótolta.
- [31] Emellett pedig a tényállásnak az egyes kábítószer mennyiségre vonatkozó megállapításai sem feleltek meg a bírói gyakorlat által támasztott követelményeknek. Ebből a szempontból először rögzíteni kell a kábítószer nettó mennyiségét; ezt követően kell megállapítani annak tiszta hatóanyag-tartalmát; ezután kell a tiszta hatóanyag-tartalomnak a jogszabályban feltüntetett mértékét (százalékos arányban) rögzíteni. Ez azonban az ítélet [15] és [23] pontjából hiányozott. Mindezekkel a másodfokú bíróság az ítélet e pontjait kiegészítette.
- [32] Mellőzte ezen felül az ítélet [23] pontjának utolsó tagmondatát a kábítószer különösen jelentős mennyiségével kapcsolatban, mert ennek a tényállásban történő feltüntetése – figyelemmel a bűncselekmény minősítésére – szükséges.
- [33] A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

V.

- [35] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [36] A védő a fentiek alapján vitatta a bűncselekmény minősítését. Álláspontja szerint miután a vádlott nem kereskedett a kábítószerrel, csupán azt magánál tartotta, ezért a cselekményének helyes minősítése a Btk. 178. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának büntette.
- [37] Ezzel azonban a másodfokú bíróság nem értett egyet.
- [38] Egyrészt a tényállás kapcsán már megnyugtatóan tisztázni lehetett, hogy a vádlott legalább három személynek ellenérték fejében értékesítette a nála lévő kábítószert.
- [39] Ennek megállapítása hiányában sem juthatott volna azonban más megállapításra az elsőfokú bíróság az objektív bizonyítékok alapján, mint arra, hogy Terhelt1 vádlott kábítószer-kereskedelem céljából szerezte be és tartotta magánál a terhére rótt kábítószereket. Ez a

következtetés pedig nemcsak a kábítószer mennyiségéből (amely a jelentős mennyiség alsó határát több, mint 14-szeresen haladta meg) volt levonható, hanem abból is, hogy a nyomozó hatóság által fogatosított kutatás alkalmával nagy mennyiségű, a kábítószer-kereskedelemhez köthető tárgy került lefoglalásra, melyek kétséget kizáróan azt szolgálják, hogy a vádlott a kábítószer kisebb adagokra szortírozza, majd azokat az értékesítés céljára becsomagolja (porciózza). A bírói gyakorlat szerint a digitális mérleg, a kábítószerrel szennyezett adagoló kanalak, illetve a többszáz simítózáras műanyag tasak lefoglalása a kábítószer értékesítésére utal.

[40] Mindezek alapján a másodfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a tanúk vallomása elfogadásának hiányában is a vádlott bűncselekményének helyes minősítése a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatóban meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis a kábítószer kereskedelem céljából történő megszerzése, készletezése önmagában is kereskedésnek számít, ezért az azt tanúsító elkövető cselekménye nem kísérlet, hanem befejezett bűncselekmény (*BH 2017.144.*).

[41] A bűncselekmény eltérő minősítése céljából előterjesztett fellebbezések ezért nem voltak megalapozottak.

[42] **VI.**

[43] Az elsőfokú bíróság a vádlott bűncselekményére irányadó büntetési tételt és annak középértékét helyesen állapította meg és rögzítette az ítéletében.

[44] A büntetés kiszabásánál irányadó tényezőket túlnyomórészt helyesen, és a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.

[45] E körben mellőzni kellett a vádlott különös visszaesői minőségére történő utalást a súlyosító körülmények köréből, miután a Btk. 89. §-a a különös visszaesőkkel szemben a büntetési tételkeret emelését eredményező rendelkezéseket tartalmaz. Súlyosító körülményként kellett ugyanakkor figyelembe venni azt a tényt, hogy a kereskedési célú megszerzés, illetve a kábítószer értékesítése mellett maga a vádlott is fogyasztott kábítószer. Azt egyébként az elsőfokú bíróság is helyesen észlelte, hogy e körben külön büntetőjogi felelősség megállapításának nincs helye.

[46] A vádlott javára ugyanakkor enyhítő körülményként kellett értékelni az eljárás elhúzódását, mely döntően arra volt visszavezethető, hogy az elsőfokú bírósági eljárást meg kellett ismételni. További enyhítő körülményként kellett figyelembe venni, hogy a megismételt eljárás során a vádlott végig a legsúlyosabb kényszerintézkedés: a letartóztatás hatálya alatt állt.

[47] A kábítószerrel összefüggő bűncselekményekkel kapcsolatos szankció alkalmazása során alapvető fontosságú tényező a kábítószer mennyisége, mely jelen esetben igen tetemes, a jelentős mennyiség alsó határát 14-szeresen haladja meg. Emellett külön figyelmet érdemel a vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyessége, hiszen a korábban ugyanilyen bűncselekmény elkövetése miatt történő szabadságvesztésre ítéltése után, a végrehajtás befejezése előtt, a feltételes szabadság tartama alatt elkövetett bűncselekmény miatt emeltek vele szemben vádat; Terheltl terheltet tehát még az sem tartotta vissza az újabb bűncselekmény elkövetésétől, hogy az előző büntetése fennmaradó részének a végrehajtását is elrendelhetik. Emellett a kábítószer fajtája is jelentőséggel bír, mely jelen esetben a

cselekmény objektív társadalomra veszélyességét növeli, hiszen a vádlott több fajta kábítószerrel kereskedett, nem kizárólag marihuánával, mely a függőséget okozó hatása okán csekélyebben ítélandó meg.

- [48] Mindezek alapján a 15 évi középértéket meg sem közelítő 9 évi szabadságvesztés nem tekinthető eltúlzottnak, mely a védelem álláspontjával szemben nem minősíthető megtorló jellegűnek sem, sokkal inkább méltányosnak mondható. Ez a büntetés szükséges és egyben elégséges is a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok elérésére. Ezért a másodfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget a büntetés enyhítésére.
- [49] Következésképpen a büntetés enyhítését célzó fellebbezések sem vezethettek eredményre.
- [50] Az elsőfokú bíróság egyéb – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a feltételes szabadságra bocsátás kizártságával, az előzetes fogvatartás és a bűnügyi felügyelet beszámításával, a közügyektől eltiltással, a feltételes szabadság megszüntetésével, a vagyonek kobzással, valamint a bűnjelekkel és a bűnügyi költséggel kapcsolatos – rendelkezései is törvényesnek bizonyultak.
- [51] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel megtámadott ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – helyes indokainál fogva – helybenhagyta.
- [52] A Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján a szabadságvesztésbe továbbmenően beszámította az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

P é c s, 2025. március 25.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 3.B.22/2024/30. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.3/2025/12. számú határozata folytán 2025. évi március hó 25. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke